

alt, hvad der foreligger til Bedømmelse af Sagen, har Mr. Roberts ikke sagt, at Kontrollen med Varer i England vil ophøre, hverken til Marts eller i en anden nær Fremtid. Han har sagt, at vel kunde man muligvis ophæve Levnedsmiddelministeriet, thi man kunde overdrage dets Funktioner dels til Landbrugsministeriet, dels til Handelsministeriet. Men da Mr. Roberts gik af som Minister, foreslog han, efter hvad der nu foreligger oplyst, Levnedsmiddeloven forlænget for tre Aar.

Den 19. Februar, altsaa for ganske kort Tid siden, holdtes der et stort Møde i Levnedsmiddelministeriet i Westminster af delegerede fra forskellige Foreninger, fra forskellige Institutioner, fra Forbrugernes Raad. Dette Møde var sammenkaldt for at protestere imod de stadig stigende Priser i England og for at kræve, at Levnedsmiddeloven skulde forlænges, ja, for at kræve, at der skulde træffes yderligere skærpende Bestemmelser med Hensyn til Prisernes Nedsættelse og Overholdelse af de Maksimalpriser og Restriktioner, som var givne. Fællesforeningen af Englands og Skotlands Brugsforeninger var repræsenteret paa dette Møde. Man vedtog der en Resolution, som ikke lader nogen Tvivl tilbage om, hvorledes Forholdenes Udvikling kan ventes at blive i England. Denne Resolution lød saaledes: Mødet udtaler som sin Mening, at paa Grund af den alarmerende og vedvarende Opgang i Priserne paa Livsfornödenheder rummer Ophævelsen af Levnedsmiddeloven den størst mulige Fare for Samfundet. Og Mødet henledede atter Regeringens og Underhusets Opmærksomhed paa Vigtigheden af, at Levnedsmiddeloven snarest muligt gøres til en permanent Afdeling af Nationens Administration. Men Mødet vedtog desuden en Tilføjelse til denne Resolution, gaaende ud paa, at Levnedsmiddelministeriets Omraade skulde udstrækkes til ogsaa at omfatte andre Nødvendighedsartikler end Levnedsmidler, hvorved bl. a. hentydedes til de stigende Priser paa Tøj, paa Garn og lignende samt alt, hvad der medgaar til Bygning af Huse og disses Udstyr. Mr. Sexton, der er Medlem af Parlamentet, foreslog dette, og han manede i de kraftigste Vendinger Regeringen til at tage Varsel af den Uro,

den Utilfredshed, som fandtes i Arbejderklassen i England, og til at forstaa, at om Prisstigningen vedblev, vilde Folkelidernes Indflydelse vise sig ganske magtesløs.

Jeg kan yderligere tilføje, (at ved en Afskedsmiddag, som blev holdt for Mr. Roberts den 27. Februar, udtalte han, at han gik af af politiske Grunde, men han havde meddelt Regeringen, at efter hans Opfattelse var fri Konkurrence utænkelig i disse Tider, og at Levnedsmiddelministeriet maatte opretholdes endnu i en Række af Aar. Dette tyder ikke paa, at de Beretninger er rigtige, der tilflyder den danske Offentlighed om, at man kan vente fri Handel i England i en nær Fremtid. De Mænd, der kommer hjem og fortæller derom, maa enten ikke have faaet rigtige Beretninger i England eller ogsaa ikke have forstaaet, hvad der er blevet sagt til dem. Den 4. Marts, altsaa for ganske kort Tid siden, har det engelske Hovedorgan „Times“ beskæftiget sig med Spørgsmaalet. „Times“ beretter, at Kabinettet — det vil altsaa sige Ministeriets Udvalg, som jeg nævnte — har henstillet til Regeringen, at Levnedsmiddelministeriet skal vedblive at fungere i en Aarrække, og at dets Magtomraade skal forøges; og man venter et særligt Lovforslag derom. Et andet af Englands store Blade, „Daily News“, bragte den 3. Marts en ledende Artikel om hele Situationen og erklærede, at selv om Regeringen ikke for Tiden havde til Hensigt at fortsætte Kontrollen med Levnedsmidler for længere Tid, vilde en saadan Foranstaltning blive den paatvunget af Omstændighedernes Magt. „Hvad vi bliver nødt til at vænne os til, er Kontrol, hvad enten vi synes om det eller ej; der er ingen Udsigt til, at Kontrollen bliver fjernet, men til, at den bliver udvidet meget betydeligt, saa at den bliver ikke blot national, men international og om muligt af verdensomfattende Karakter. Det eneste Mittel mod den stigende Konkurrence er Verdenskontrol, Verdensrationering og planmæssig Fordeling. Det er ikke en Ordning, man kan være glad ved“, siger Bladet, „men jo snarere Lægemedlet anvendes, des snarere vil Sygdommen blive helbredet“. Der gøres opmærksom paa, at en Række af de vigtigste Livsfornöden-